

Arrest

nr. 45 367 van 24 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 19 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 28 maart 2009 en heeft zich op 30 maart 2009 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 30 maart 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 11 februari 2010.

1.3. Op 22 maart 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 23 maart 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Kumanovë en bent u Macedonisch staatsburger. U was sympathisant van de BDI (Bashkimi Demokratik për Integrim; Democratische Unie voor Integratie). Op 18 of 19 maart 2009 kwamen drie onbekende gewapende Albanezen naar u en vroegen u om de stembussen die in een school opgesteld waren voor de presidentsverkiezingen van een paar dagen later te vernietigen. U reageerde dat u over hun voorstel zou nadenken. Drie dagen later, op 22 maart 2009, kwamen de drie terug. Ze dreigden ermee u te zullen doden indien u niet zou doen wat zij van u vroegen. Om van hen af te geraken veinsde u dat u hun voorstel aanvaardde. Toen ze vertrokken waren, diende u onmiddellijk klacht in bij de politie van Kumanovë en vertrok u naar een vriend van uw vader in Skopje bij wie u een aantal dagen verbleef. Uit angst kon u niet naar Kumanovë terug en besloot u Macedonië definitief te verlaten. Op 30 maart 2009 vroeg u in België asiel aan. U verklaarde niet naar Macedonië te kunnen terugkeren omdat u er de drie onbekende Albanezen vreest en omdat de politie u in Macedonië niet kan beschermen. Na uw komst in België vernam u via uw familieleden dat er in verband met uw klacht een convocatie toegekomen was. Meer informatie had u hierover echter niet. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart (uitgereikt op 30 oktober 2008) te Kumanovë en een originele convocatie van de politie van Kumanovë waarbij u op 5 april 2009 op het politiebureau opgeroepen wordt om inlichtingen te komen verstrekken over een incident in kiesbureau nummer twee te Kumanovë en over een doodsbedreiging.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat een aantal tegenstrijdigheden uw algemene geloofwaardigheid op de helling zetten. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u nooit een paspoort bezat (CGVS, p.4). Geconfronteerd met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken waar u stelde uw paspoort thuis achtergelaten te hebben (DVZ verklaring, vraag 21), zei u aanvankelijk dat het mogelijk was dat uw paspoort thuis is en dat het bestaat, maar dat u het niet wist. Uiteindelijk gaf u toe een paspoort gehad te hebben. Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen zei u dat u de eerste vraag in verband met uw paspoort verkeerd begrepen had. U dacht dat u gevraagd werd of u uw paspoort tijdens het gehoor bij zich had (CGVS, p.4-5). Dit is echter geen afdoende uitleg hiervoor, gezien de vraagstelling in dit verband onmogelijk anders begrepen kon worden. Voorts zei u aanvankelijk dat u onderweg van Macedonië naar België via Servië reisde en dat u de grens tussen Servië en het daaropvolgende u onbekende land per auto overstak. Later zei u echter dat u deze grens te voet doorkruiste. Hiermee geconfronteerd gaf u de weinig afdoende verklaring dat u de grens te voet overstak en dan verder met de auto reisde (CGVS, p.6-7). Bovenstaande bevindingen ondergraven uw algemene geloofwaardigheid.

Voor wat betreft uw problemen met de drie onbekende Albanezen kan er hoe dan ook op gewezen worden dat u geen elementen of feiten heeft aangehaald dat u uw problemen met deze drie niet had kunnen / zou kunnen vermijden of ontlopen door u elders in Macedonië te vestigen. U gaf aan dat u twee keer aan uw woning werd bedreigd, dat u in Skopje geen problemen kende en dat u zich, indien u elders, bijvoorbeeld in Ohrid of Tetovë, iemand had gekend, wel daar had kunnen vestigen om uw problemen te vermijden (CGVS, p. 14). Dat u elders niemand had / heeft, is evenwel een motief van louter persoonlijke aard, dat als dusdanig niet ressorteert onder de criteria voorzien in de Conventie van Genève noch onder de bepalingen uit de definitie van subsidiaire bescherming.

Daarnaast heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u omwille van de door u beweerde problemen bij de politie van Kumanovë klacht indiende. Er sloop immers in uw verklaringen een fundamentele tegenstrijdigheid betreffende uw politiekeklacht. Zo verklaarde u aanvankelijk dat drie onbekenden u vroegen om de stembussen te vernietigen, dat ze twee of drie dagen later terugkwamen en dat u dan naar de politie ging alvorens naar Skopje te gaan (CGVS, p.7-8). Later zei u echter dat u na het eerste bezoek van de onbekenden klacht indiende en niet na de tweede keer. Dit was op 20 maart 2009 (CGVS, p.10-11). Uiteindelijk herhaalde u dat u naar de politie ging toen u op 22 maart 2009 een tweede keer bedreigd werd (CGVS, p.11). Gelet op uw incoherente verklaringen kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de door u beweerde klacht bij de politie. Nochtans blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie, in tegenstelling tot uw bewering dat zij niet voor bescherming kan zorgen (CGVS, p. 14), anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen

dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Professional Standard Unit" of PSU, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de PSU omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd. Ik meen dan ook dat in Macedonië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in bijlage aan uw administratieve dossier toegevoegd. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteitskaart bevestigt hoogstens uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt in deze beslissing niet getwijfeld.

De door u neergelegde politieconvocatie doet evenmin afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. Een document dient immers, om bewijskrachtig te zijn, een geloofwaardig en coherent relaas te ondersteunen, wat hier niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel tracht verzoeker de door de Commissaris-generaal aangehaalde tegenstrijdigheden omtrent zijn paspoort en het tijdstip waarop hij een klacht zou hebben neergelegd, alsook de motivering dat hij zich in Skopje, waar hij geen problemen kende, zou kunnen vestigen, te weerleggen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3, §2, b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat, het vaststaat dat hij uit Macedonië afkomstig is, hij tot een gediscrimineerde Albanese minderheid behoort en hij een grote sympathisant is van de Democratische Unie voor Integratie, zijn relaas wel degelijk coherent is en een begin van bewijs vormt, de Commissaris-generaal geen enkele moeite doet om argumenten te vinden die het verhaal van verzoeker kunnen bevestigen, de etnische Macedonische politie weinig sympathie heeft voor de Albanese minderheid, deze zelfs pest, en geen rekening houdt met de Europese integratieprogramma's, noch zinnens is hem te beschermen tegen de op hem geplande aanslag, en er geen intern vluchtalternatief voor hem mogelijk is.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat hij tot de Albanese minderheid in Macedonië behoort en dat hij zijn verraad tegen zijn eigen minderheid met zijn leven zal bekopen, zonder op bescherming van zijn overheid te kunnen rekenen.

Verzoeker besluit dat er wel degelijk een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de onkunde van de wetshandhavingdiensten bestaat.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat (i) zijn algemene geloofwaardigheid op de helling wordt gezet door zijn tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn paspoort en de wijze waarop hij de grens van Servië overstak, (ii) hij niet aangetoond heeft zich niet elders in Macedonië te kunnen vestigen om te ontkomen aan zijn problemen, (iii) hij evenmin aannemelijk heeft gemaakt klacht te hebben ingediend bij de politie aangezien hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over

het tijdstip waarop hij een klacht indiende, (iv) uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat de Macedonische politie, ondanks verzoeker zijn bewering niet op bescherming te kunnen rekenen, anno 2010 dankzij de oprichting van verschillende instanties steeds beter en beter functioneert en haar taken uitvoert, en (v) de door hem neergelegde documenten bovenstaande observaties niet kunnen wijzigen, zoals uitgebreid toegelicht.

2.5. Waar verzoeker opmerkt dat het Commissariaat-generaal geen enkele moeite doet om argumenten te vinden die het verhaal van verzoeker kunnen bevestigen, wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust op de kandidaat-vluchteling zelf en dat het de taak is van de asielzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Het is de taak van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Uit de lezing van de gehoorverslagen blijkt dat verzoeker, een etnische Albanees, in maart 2009 benaderd werd door drie onbekende Albanezen met de vraag stembussen voor de presidentsverkiezingen, die in de school opgesteld waren, te vernietigen. Verzoeker kreeg enkele dagen bedenktijd. Na drie dagen kwamen de Albanezen terug en dreigden ze hem te vermoorden indien hij niet zou instemmen, hetgeen verzoeker uiteindelijk deed om van zijn belagers af te raken. Verzoeker diende klacht in de bij de politie en vluchtte naar een vriend van zijn vader in Skopje. Na enkele dagen verliet hij Macedonië.

2.7. Waar verzoeker zijn tegenstrijdigheid met betrekking tot het al dan niet in het bezit zijn van een paspoort probeert te verklaren door te wijzen op het feit dat de tolk een vreemd accent had en helemaal niet uit dezelfde streek komt, stelt de Raad vast dat deze blote bewering geen steun vindt in het administratief dossier, meer bepaald in het gehoorverslag. Verzoeker verklaarde immers dat hij de tolk goed begreep (CGVS, p. 1) en uit de lezing van zijn verklaringen bij het Commissariaat-generaal blijkt duidelijk dat hij niet alleen manifest tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot het al dan niet in het bezit zijn van een paspoort maar eveneens onduidelijke verklaringen aflegt waar het paspoort zich thans bevindt (gehoor CGVS, p. 4). Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen over de wijze waarop hij de grens met Servië overstak incoherent zijn, vaststelling die in het verzoekschrift niet wordt betwist.

2.8. Met betrekking tot de tegenstrijdige verklaringen over het tijdstip waarop verzoeker klacht zou hebben ingediend bij de politie herhaalt verzoeker dat hij de klacht indiende na het tweede bezoek van de drie Albanezen en is hij van oordeel dat deze fout gebeurd is door de slordigheid van de tolk. De Raad stelt opnieuw vast dat deze bewering geen enkele steun vindt in het administratief dossier. Zo kan in het gehoorverslag het volgende gelezen worden: *“Ging u na dit incident naar de politie? Ik ging na de eerste keer om klacht in te dienen, ik ging niet na de tweede keer. (...) Heeft de politie iets ondernomen? Ik weet het niet, aangezien ik niet beschermd was, ben ik vertrokken. Ik weet niet wat ze kunnen gedaan hebben.(...) Na uw klacht, wat heeft u dan gedaan? Ik ben vertrokken naar Skopje vanuit Kumanove. Dus onmiddellijk na uw klacht ging u naar Skopje? Ja. Kunt u mij zeggen wanneer u klacht ingediend heeft? De 20ste maart. Dezelfde dag ging u naar Skopje? Ja. (...) De tweede keer dat u bedreigd werd door die drie Albanezen: wanneer? 22 maart. (...) Hoe kan u op 22 maart in Kumanove bedreigd worden als u niet in Kumanove was – u was van 20 maart tot 27 maart in Skopje en u keerde niet terug? De 22ste ben ik na de tweede keer bedreigd geweest te zijn door die drie, dan ging ik naar de politie en dezelfde dag ging ik nog naar Skopje. U ging dan te keer naar de politie? Neen een keer. Wanneer ging u dan naar de politie? De dag waarop men mij bedreigde voor een tweede keer, 22ste.”* (gehoorverslag CGVS, p. 11)

De Raad kan alleen maar vaststellen dat verzoeker omtrent het meest essentiële element van zijn relaas incoherente verklaringen aflegt, waardoor aan zijn relaas geen enkel geloof kan worden gehecht. Aan zijn beweringen in het verzoekschrift dat hij inderdaad geen problemen kende in Skopje doch dit enkel voor enkele dagen was en hij een klacht indiende bij de autoriteiten en de drie onbekende Albanezen dit niet zullen vergeten zodat het risico groot is dat hij gevierendeeld zal worden door deze Albanezen en de etnisch Macedonische politie geen bescherming zal geven aan verzoeker, wordt derhalve evenmin geloof gehecht. Derhalve kan verzoeker bezwaarlijk volhouden dat zijn verhaal coherent is en minstens een begin van bewijs vormt. Hij gaat er bovendien aan voorbij dat de bewijslast

in beginsel bij de kandidaat-vluchteling rust en dit ook geldt voor de ernst van de gevreesde vervolging, die een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling.

Hoe dan ook, en in de mate dat alsnog enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers relaas, wijst de Raad erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. In casu stelt de Raad vast dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie en de bestreden beslissing blijkt“(…) dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie, in tegenstelling tot uw bewering dat zij niet voor bescherming kan zorgen (CGVS, p. 14), anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de “Professional Standard Unit” of PSU, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de PSU omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden “Citizen Advisory Groups” (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd. Ik meen dan ook dat in Macedonië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.”. Loutere beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt verzoeker geen concrete elementen aan die bovenstaande vaststellingen kunnen weerleggen. Integendeel, uit de door verzoeker voorgelegde convocatie, van het Ministerie van Binnenlandse Zaken blijkt dat verzoeker opgeroepen wordt om inlichtingen te verschaffen over het incident voor de verkiezingen en de doodsbedreigingen, waaruit blijkt dat de politiediensten wel degelijk een onderzoek voeren naar de door verzoeker ingediende klacht. Dat verzoeker niet op bescherming van de Macedonische politiediensten kan rekenen, wordt derhalve niet aangetoond.

2.9. Waar verzoeker in het verzoekschrift plots gewag maakt van pesterijen vanwege de Macedonische meerderheid wijst de Raad erop dat verzoeker tijdens zijn gehoren nooit enige melding heeft gemaakt van problemen met de Macedonische meerderheid.

2.10. Tot slot wijst de Raad erop dat volgens artikel 48/5, §3, eerste lid van de Vreemdelingenwet een kandidaat-vluchteling geen internationale bescherming behoeft indien hij zich elders in het land kan vestigen. Verzoeker kende in Skopje bij de vriend van zijn vader geen problemen en hij verklaarde zich elders in Ohid of Tetove te kunnen vestigen indien hij daar iemand had gekend, zodat hij niet aannemelijk maakt dat er voor hem, in de mate dat hij zou moeten vrezen van de drie Albanezen, geen intern vluchtalternatief aanwezig zou zijn in Macedonië. Zijn bewering dat hij slechts voor een bepaalde tijd veilig is, is niet ernstig, en belet hem overigens niet beroep te doen op de bescherming van zijn autoriteiten.

2.11. Zo verzoeker ook in het algemeen benadrukt tot een gediscrimineerde Albanese minderheid te behoren, wijst de Raad erop dat het louter behoren tot een bepaalde etnische groep, er niet automatisch op wijst dat de vreemdeling wordt vervolgd. De asielzoeker moet immers aantonen, zelfs al behoort hij tot een specifieke etnische groep, dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de vluchtelingenrechtelijke zin en dat hij hierbij niet op de bescherming van zijn nationale autoriteiten kan rekenen, hetgeen verzoeker in casu niet heeft aangetoond gelet op hetgeen voorafgaat. Het loutere feit dat hij grote sympathisant is van de Democratische Unie voor Integratie, is niet van dien aard dat het bovenstaande appreciatie kan wijzigen.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

2.10. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde gronden als de elementen van zijn asielrelaas beroept, met name dat hij vreest 'gevierendeeld' te worden omdat hij als lid van de Albanese minderheid, een ander lid van zijn eigen minderheid verraden heeft aan de etnische Macedoniërs, en dat hij hierbij niet op de bescherming van zijn autoriteiten kan rekenen. Gelet echter op het feit dat volgens artikel 48/5, §3, eerste lid van de Vreemdelingenwet er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij in dat deel van het land blijft, en mede gelet op het feit dat verzoeker ook niet aangetoond heeft zich niet onder de bescherming van zijn land te kunnen of, wegens dat risico, te willen stellen, komt verzoeker niet in aanmerking voor de subsidiaire bescherming zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.11. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de Commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS